

OBECNÍ ZPRAVODAJ

Radim, Studeňany, Tužín, Podhájí, Lháň

Občasník

Leden 2018

číslo 1

Na svém posledním zasedání dne 20.12.2017 zastupitelé schválili:

- rozpočtové provizorium do doby schválení rozpočtu na letošní rok
- rozpočtové opatření a střednědobý výhled hospodaření obce
- nákup traktůrku na zimní, ale i letní údržbu obce
- nákup černobílé tiskárny A3 a barevné tiskárny A4 do kanceláře obce
- odesílání SMS operátorem O2 z důvodu velkého ročního zpoplatnění od stávajícího poskytovatele (Neogate)
- nepřijetí návrhu České pošty na provozování poštovních služeb naší obcí a to z důvodu velkých finančních nákladů
- příspěvek 10000Kč pro knihovnu V. Čtvrťka v Jičíně
- vypracování projektové dokumentace na přístavbu tělocvičny na hřišti
- cenu vody ve výši 21,-Kč/m³

-Zdeňka Stříbrná-

RADIM MÁ KNIHOVNU ROKU !

Starostka Zdeňka Brixová a knihovnice Jarmila Adolfová převzaly v Jičíně titul „Knihovna roku 2017“ pro obec Radim. Zaslouženě, zejména když zvážíme všechna pro. Radimská knihovna sídlí v unikátním objektu bývalé Valešovy chalupy, kterou obec za výrazné ekonomické pomoci Královéhradeckého kraje nejdříve zachránila před úplným zmarem a likvidací a následně přebudovala do současné unikátní podoby. Po kolaudaci se tam knihovna přestěhovala z „Kampeličky“. Knihovnu vede již od roku 2007 právě Jarča Adolfová. Dobře spolupracuje s místní školou, pro kterou a zejména pro její žáky organizuje vždy ve druhém pololetí „Pasování na čtenáře“, letos to bylo již po sedmé. Školní děti se vždy přijdou podívat, co je nového, jaké nové pohádky si lze vypůjčit. Spojené obce, tedy Radim, Studeňany, Tužín, Podhájí a Lháň, mají 425 obyvatel, z toho 61 (v tom je započítáno 30 dětí) je zapsáno mezi pravidelnými návštěvníky knihovny.

V unikátním objektu se konají i kulturní akce, zejména přednášky, jejichž témata se dotýkají hlavně historie regionu a také dětí, které se při speciálních akcích ledacos dovědí.

A tak není divu, že po několik let využívá tohoto unikátního objektu i redakční rada Radimského zpravodaje a pořádá tady pravidelnou „předvánoční besídku“, při které v dobré a už sváteční atmosféře sprádá plány, čím naplní tento měsíčník v dalším roce.

Více na https://jicinsky.denik.cz/zpravy_region/titul-knihovny-roku-putoval-do-radimi-20171207.html

- Václav Nidrlé-

Školka a škola v lednu

S ohlédnutím na vánoční čas ve škole děkujeme všem, kteří se zúčastnili vánoční besídky dětí. Myslíme, že se dětem divadelní vystoupení vydařilo. Čertovské a mikulášské divadlo předvedly děti z nižších ročníků a divadelní představení s názvem Velké sčítání lidu pilně nastudovali žáci vyšších ročníků. I když se může zdát, že si děti „jenom“ hrají, není tomu zcela tak. Děti musí vynaložit velké úsilí v nastudování a zapamatování textu a pak srozumitelně přednést. Vytvářejí si divadelní kulisy v hodinách výtvarné výchovy a v rámci hudební výchovy se učí nové písně. Jsme pyšní na vaše děti, že svou práci dělaly s nadšením a zaujetím.

Po vánocích opět děti usedly do školních lavic. Plné zážitků a odpočaté, mohly znovu započít svou školní práci s novými předsevzetími, tak jak bývá s novým rokem ve zvyku. Do pololetního vysvědčení už mnoho času nezbývá a tak hned s počátkem ledna se začalo s výukou naplno. Držte spolu s námi dětem palce, aby jim jejich novoroční předsevzetí vydržela co nejdéle a aby se jim jejich školní práce dařila k jejich prospěchu.

Také Vám přejeme vše dobré v novém roce.

-Jana Zedníčková-

RADIM SE CHLUBÍ SVOJÍ PANÍ UČITELKOU RADKOU !

Už od roku 1971 nepřetržitě pořádá okresní organizace dříve Českého svazu tělesné výchovy, nyní České unie sportu, vyhlášení nejlepších sportovců, trenérů, cvičitelů a sportovních okresů. Radim jako nepříliš velká vesnice si v této dlouhé historii nevedla vůbec špatně. Nejlepší cvičitelkou ASPV a taky trenérkou volejbalu byla vyhlášena Štěpánka Kořínková, mezi pingpongáři se prosadil trenér Milan Šimek, volejbal vybral dvojici Václavů Nidrlů (starší jako trenér, mladší jako hráč), nejlepším fotbalistou byl také Jan Míka. A asi bychom mohli připočítat i nyní lháňského Pavla Kohouta, hvězdu stolních tenistů.

Letos vybojovala titul nejlepší volejbalistky Radka Koláčná, která sice hájí barvy sousední Dřevěnice, ovšem je to naše, tedy radimská, paní učitelka. Při této příležitosti se nabízí pár otázek, které si dovolím položit. Radku a její rodinu znám dlouhá desetiletí, s její

maminkou a tetou (obě hrávaly v dresu moravsko-slezských Hodslavic) bojovala ženská Dřevěnice v sedmdesátých letech o medaile na celostátních přeborech vesnických družstev ve volejbale, to ještě Radka ani nebyla na světě. Jejího manžela Martina jsem od mládí trénoval až do druhé mužské ligy, taky v barvách Dřevěnice. Radko, u Tebe byl volejbal asi vždycky sport číslo jedna.

- **Kdy a kde ses ho začala učit?**

Narodila jsem se v Novém Jičíně a tam jsem také v osmi letech s volejbalem začínala, zpočátku v přípravce, to jsme trénovali třikrát týdně a od čtvrté třídy již nastal pořádný drill, to jsme trénovali čtyřikrát týdně dvě hodiny. Víkendy byly zasvěceny zápasům a turnajům, díky nimž jsem procestovala celou Českou i Slovenskou republiku.

- **Na náš okres jsi zřejmě první s volejbalem zavítala do Dřevěnice na národní finále Asociace sportu pro všechny. Jak tehdy Sokol Straník, kde jsi startovala, dopadl? A kdy to bylo?**

To bylo krásné období, se Sokolem Straník jsme se na celostátní soutěž probojovaly desetkrát, pětkrát z toho vyhrály, dvakrát jsme skončily druhé. Poprvé jsme do Dřevěnice zavítaly v roce 1995. Nejlepší na tom bylo, že jsem hrála společně s mojí maminkou a tetou, které jsou bývalými úspěšnými ligovými hráčkami. Skoro rodinné družstvo.

- **Jaké mistrovské soutěže jsi hrála na severní Moravě a s jakými úspěchy?**

Už za starší žákyně jsme vybojovaly titul mistryň České republiky v Plzni v roce 1991, to byl první velký úspěch a ten samý rok jsme se staly dokonce i mistryňmi ČSFR. Pak přišly na řadu mladší a starší dorostenecká liga, za Nový Jičín jsem hrála 1. ligu a v Ostravě, kde jsem pak studovala, jsem hrála druhou ligu žen za Ostravskou Univerzitu.

- **Pak jsi, nemýlím-li se, studovala „kantořinu“ na pedagogické fakultě v Hradci Králové a později jsi zakotvila tady na Jičínsku. Řekni k tomu něco.**

Já jsem vždy chtěla pracovat s dětmi a tak moje první volba studia na Filosofické fakultě, kde jsem studovala český jazyk a literární vědu, přestože čeština a četba je má srdcová záležitost byl tak trochu omyl. Následoval Dětský domov, kde jsem poznala, že ne všechny děti to mají v životě lehké a šla znovu studovat, tentokrát v Hradci Králové. Zde jsem se začala pohybovat i ve volejbalovém prostředí a tak jsem poznala svého budoucího manžela Martina a již jsem zde zůstala.

- **Ted' jsi zároveň spolehlivá hráčka Sokola Dřevěnice v krajské ženské soutěži a taky trpělivá trenérka jičínského volejbalového potěru. Co je příjemnější úkol?**

Trénování mě baví, baví mě předávat nabyté zkušenosti, mám radost, že mezi mé svěřenkyně patří i mé dvě dcery. Doufám, že si jednou spolu zahrajeme a budeme pokračovat v naší rodinné volejbalové tradici. Ovšem stejně ten pocit, když jsem na hřišti a součástí týmu nemůže s ničím soupeřit, je nenahraditelný.

- **A jak vysoko řadíš své vyhodnocení v okresní anketě „Nejúspěšnějších“ pro tento rok?**

Myslela jsem, že již všechny velké úspěchy ve své volejbalové kariéře mám za sebou, o to víc mě to potěšilo a tak jsem svým způsobem dostala dárek k mým kulatinám.

- **A na závěr, jak se Ti kantoří v Radimi?**

V roce 2012 jsem dostala příležitost učit v Radimi a již jsem zde šestý rok. Zdejší děti mi přirostly k srdci a mám je moc ráda. Myslím si, že malá rodinná škola může dát dětem do života dobrý základ a jsem, ráda že jsem toho součástí.

- Ptal se Václav Nidrlé -

Upozornění

Ve čtvrtek 18.ledna bude v místní prodejně otevřeno pouze do 14:00.

Pranostiky na leden

V lednu mráz - těší nás; v lednu voda - věčná škoda.

Když roste tráva v lednu, roste špatně v červnu.

Mnoho sněhu v lednu, mnoho hřibů v srpnu.

Když v lednu včely vyletují, to nedobrý rok ohlašují.

Holomrazy - úrody vrazi.

Výročí v našich vískách

únor

ANNA FRÝBOVÁ	(95)
HANA KŘELINOVÁ	(60)
ALENA ODVÁRKOVÁ	(75)
VLASTIMIL BRIXÍ	(60)

V restauraci „U Růže“ se začíná rozjíždět plesová sezóna

20. leden

Hasičský ples SDH Dřevěnice

hudba: WOKO

27. leden

Sokolský ples Radim -vstupné 50Kč

hudba: Duo Renegades

Základní údaje o obcích Tužín a Podhájí k 31.12.2017

celkem domů s č.p. (Tužín 41, Podhájí 16)	57
z toho trvale obydlených	23
k rekreaci	34
celkem roubených	26
domů bez č.p.	1
chaty s evid.č.	17

Probíhala komplexní úprava v katastrálním území Tužín, pokračovala přestavba č.p. 39 na Tužíně a výstavba nového stavení na Podhájí. Byla velká úroda hub.

Nejteplejší den v roce: úterý 1.srpna 33°C

Nejchladnější den: sobota 7.ledna -17°C

Nejvíce napršelo: v červenci, celkem 153 mm

K trvalému pobytu je přihlášeno 73 občanů z toho jich zde trvale bydlí 54.

Nejstarší žena – Anna Frýbová (94),

Nejstarší muži – Zdeněk Legner a Václav Luňák oba (87)

Nejmladší občanek – Matyáš Jína (2)

Přihlásili se: Marie (74) a Zdeněk (87) Legnerovi

Odhlásili se: Drahomíra Mikulová a Lenka Köstingerová

Zemřel: Jiří Prchal

Nikdo se nenarodil

Věkové složení občanů - průměrný věk činí 48,6 roků

Na Tužíně je to 28 mužů a 25 žen, na Podhájí 12 mužů a 8 žen.

věk	přihlášeno	muži	ženy	trvale bydlí
do 10 let	9	6	3	3
11-18 let	2	1	1	2
19-40 let	19	10	9	12
41-60 let	16	10	6	12
61-80 let	20	10	10	18
nad 80 let	7	3	4	7
celkem	73	40	33	54

JAKÉ MĚLI POČASÍ

rok	ráno	ve dne	tak bylo 6. ledna	sníh
2014	+ 1 °C	+ 3 °C	skoro jasná obloha	žádný
2015	- 4 °C	+ 2 °C	celý den jasno	10 cm
2016	- 3 °C	- 2 °C	zatažená obloha, sněžení	5 cm
2017	- 8 °C	- 5 °C	celý den jasno	15 cm
2018	+ 7 °C	+ 10 °C	polojasno	žádný

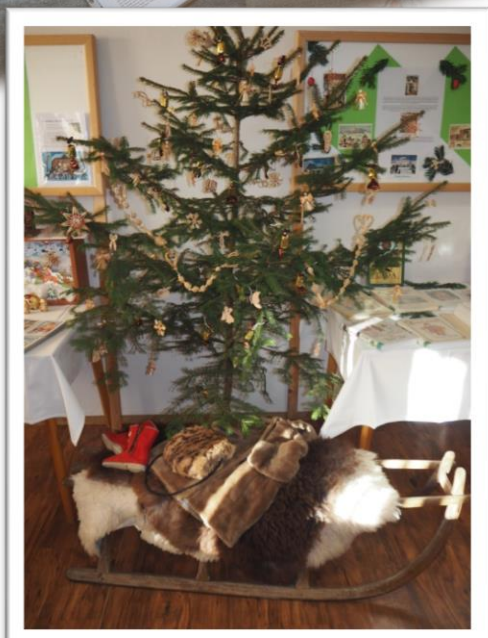
Poohlédnutí za vánoční výstavou

Velké poděkování patří všem, kteří se v minulém roce podíleli na vánoční výstavě, která nám tentokrát připomněla, jak naši předci prožívali adventní čas, oslavovali vánoční svátky. K vidění byly různé tradice a zvyky. Některé přetrvaly do dnešní doby, jiné zůstaly zapomenuty. Kdo měl čas, mohl si přečíst i zajímavé informace. Součástí výstavy byla i část věnována Josefu Ladovi.

Kdo by neznal jeho typické kresby často zasazené právě do zimního období? Nechyběl ani již tradiční prodej. Mnozí zde určitě koupili nějaký ten dáreček. Mnoho lidí i přespolečných lidí se už dopředu ptá, jestli budeme mít opět za rok výstavu. Ano, rádi bychom.... Již nyní víme, jaké bude téma letošní výstavy, ale zatím neprozradíme. Nechte se překvapit ☺
Téma prozradíme, až přijde ten správný čas ☺

- Marcela Danišová -

ZPOVÍDÁME MÍSTNÍ PODNIKATELE...

dnés farmáře, pana KARLA STŘÍBRNÉHO

- Karle, Tvůj otec přišel do Radimi na konci války, v roce 1943 z Kunratic u Semil. Začal hospodařit a rodina Stříbrných hospodaří dosud. Něco si pamatuješ asi sám, jsi ročník 1953, něco Ti vyprávěl otec. Jak to tedy začalo a jaké byly začátky ve válečné době či v období kolektivizace, které se Vaše rodiny zuby nehty ubránily?***

Můj otec byl vyučený mlynář a přišel se 2 kufry pěšky z Kunratic do Radimi dne 2.1.1943 do služby na hospodářství pana Vindyše č.3, kterou mu vyjednal strýc, pan Dejmek ze Soběraze. Manželé Vindyšovi byli již staří, jejich syn zemřel mladý v roce 1934 a sestra se vdala a zdělila celé hospodářství. Hospodář si otce oblíbil pro jeho pracovitost a poctivost, o které se přesvědčil, když namíchal pětikorunu do ovsu pro koně a když zůstala na dně žlabu, otec mu ji přinesl. Do konce války byl ve službě a v roce 1945 mu majitelé hospodářství propachtovali. V roce 1956 moji rodiče celé hospodářství odkoupili. Začátky byly velice těžké, první kolektivizaci se v 50. letech ubránily, ale v roce 1960 pod hrozbou vystěhování museli vstoupit do JZD. V té době jsme byly 4 děti a otec si nechtěl vzít na svědomí zkázu rodiny. Celé 4 roky navážel s koňmi krmení, vzpomínám si na to velice dobře, protože ve volných chvílích jsem jezdil stále s ním. Nikdy se nechtěl smířit s kolektivizací, a když se v roce 1965 politické poměry začaly uvolňovat, od října toho roku začaly rodiče opět soukromě hospodařit. Při splnění předepsaných dodávek bylo příštích 10 let bezproblémových. Určitě to bylo i díky otci pana Vladimíra Sedláčka z Radimi, který byl v té době předsedou místního JZD. Víím, že hodně mým rodičům pomohl.

- Ústrky byly značné, těžší prosazení na trhu, pole přidělované v horších a vzdálenějších lokalitách, to asi nebyly jednoduché roky, že? To byla ta 2. vlna kolektivizace a s ní nebylo lehké se vypořádat***

V roce 1975 nastoupil nový předseda, který měl politický úkol naše hospodaření zlikvidovat. Všechna pole nám vyměnili do vzdálenějších lokalit. Buď na ně nastoupíte, když zůstanete na svých, půjdete do basy. Tak nám to bylo v roce 1976 sděleno od politické moci. Otce jsem tenkrát podpořil, byl jsem už doma z vojny a věděl jsem, že nic jiného dělat nechci. Hospodařili jsme dál až do roku 1989. Naděli jsme se sice jako koně, jen co je pravda, ale po všech útrapách a prožitém bezpráví jsem našel moc hodnou ženu, která pocházela také z hospodářství, věděla o čem je řeč a ve všem mě podporovala.

- A teď k Tobě, kdy jsi hospodářství převzal a jak si se rozhodoval o produktech, na které se zaměříš? Říká se, že takový hospodář je v podstatě zaměstnán v živočišné výrobě, neboť dobytek vyžaduje péči každý den, včetně Štědrého, nebo třeba i na Nový rok hned po silvestrovské noci. A ta rostlinná výroba je „jen“ doplněk, ovšem ve špičkách nesmírně časově náročný.***

S manželkou jsme převzali hospodářství dne 2. ledna 1990. Měli jsme rádi hlavně zvířata, proto jsme se rozhodli pro chov holštýnského dojného skotu. Všechny březí jalovice jsme dovezli z Francie a v roce 1993 jsme začali dojit v novém kravíně. Jestliže máte tuto lásku „v krvi“, tak vám je jedno, jestli je 1. ledna nebo 31. prosince. Vůbec o tom nepřemýšlíme, neboť práce je zároveň náš velký koníček. Jinak to ani nejde.

- Na jaké výměře tedy hospodaříte a kolik hovězího dobytka chováte? Stiháte vše sami či si na špičkové práce v rostlinné výrobě musíte najímat zaměstnance?***

Momentálně obhospodařujeme 207 ha polí. Stav krav je 120 ks a celkový počet dobytka 240 ks. Rostlinná výroba je pouze okrajová, hlavně kvůli slámě pro dobytek. Momentálně zaměstnance nemáme, ale špičkové polní práce budeme řešit brigádně.

- Víme, že Vaše mléčná farma funguje už přes dvacet let, mléko nejvyšší kvality si každý den odváží firma Müller. Řekni nám něco k tomu!***

Po krachu jičínské mlékárny, kde nám zůstaly velké peníze, jsme se rozhodli pro firmu Müller. Po 10 letech fungování této spolupráce dnes vííme, že to byl velice dobrý krok. Mléko dodáváme napřímo bez podporování další překupní organizace, neboť se nám zdá zbytečné někoho dalšího živit na mléku, kde se ceny už tak pohybují na nízké úrovni.

- Takováto farma, včetně polností, vyžaduje moderní strojní techniku a také asi moderní výpočetní techniku pro ekonomiku či řízení provozu. Kdo tomuto u Vás šéfuje?***

Strojní technice šéfuji především já, moc mě to baví. Kdybych musel mít jiné zaměstnání, určitě bych pracoval ve své soukromé opravárenské dílně. Na všelijaká hlášení stačí obyčejný počítač. Velkou část této administrativy začíná přebírat snacha Petra. Ekonomiku ale stále drží pod palcem a nás oba usměrňuje „šéfová – moje manželka“.

- Podle věku jsi už od loňského roku důchodce. Už jsi předal „šéfování“ Karlovi juniorovi, nebo se na to chystáš, či rozhodovat o zásadních věcech budeš stále Ty?***

V důchodu sice jsem, ale jen papírově. Práce mi neubyla, spíš se mi zdá, že přibývá, ale to je dobře. „Šéfování“ živočišné výroby jsem už před několika lety předal Karlovi. Dělá si to pro sebe, tak mu do toho nepovídám, jen vypomohu.

- Slyšeli jsme, (v hospodě se toho člověk dozví hodně), že se chystáš na stavbu nového kravína. Je to pravda? A jak vidíš další rozvoj farmy?***

To jste slyšeli dobře, pravda to je. Jak bude vypadat realizace, už vííme. Letos chceme začít, ale přípravných prací je tolik, že nelze stíhat vše najednou. Ale vííme, že do 2 let budou kravičky v nové stáji, kde budou dojit roboty. Když se nám toto podaří, bude to momentálně největší modernizace naší farmy.

- **A úplně na závěr: Je třeba připomenout zásluhy Vaší firmy na společenském životě vesnice nejrůznějším sponzorstvím, myslíme tím třeba tombolu na plesech. A taky báječnou svíčkovou pro kapelu TOK, které hrála na vánočním koncertě v kostele. Díky za odpovědi a ať se daří!**

Pomoc pro obec je pro nás naprostá samozřejmost, jako i pro místní organizace. Vánoční koncerty v kostele pořádá moje manželka moc ráda, protože ví, že mají nějaký smysl a je moc vděčná za vybrané finance pro potřebnou věc. Svíčková samozřejmě patří k tomu, muzikanti si vždy pochutnají. Co dodat závěrem? I když celý život je náročný, vše by se mělo dělat s velkou pokorou a láskou, potom to má smysl. Důkaz mám doma, hospodářství má pokračování a já mohu být spokojený.

Ptali se Václav Nidrlé a Miroslav Říha, kteří přišť vyzpovídají farmáře Vratislava Kříže.

6. ledna 2017 – pravá zimní idyla

ZAPSÁNO V OBECNÍ KRONICE - leden 1998

Pokračujeme výpisem z obecní kroniky, jak události zaznamenal pan Václav Nidrlé před dvaceti lety.

Až do 24.1. bylo počasí velice teplé, ne zimní, ani v jednom dni neklesla teplota pod bod mrazu, jen 18. ledna byl mráz -4°C . Vůbec nejtepleji bylo 10. a 11.1. ve dne až 12°C . Ochladilo se až 25.1. a do konce měsíce se noční teploty pohybovaly kolem -5°C a ve dne slabě nad nulou, první sníh napadl až 28.ledna, ale jen 2 cm.

9.1. zemřel ve Dřevěnici pan Ikra, jeho příbuzní mu vykopali sami hrob na hřbitově, pohřeb v kostele měl 16.1. s velkou účastí Romů a jeho hrob byl zavalen spoustou květů. Na valné hromadě hasičů 9.1 v hospodě „U Jandů“, s účastí 43 členů, byl přítomen zástupce okrsku pan Josef Pospíšil ze Železnice. 10.ledna zemřela u své dcery Elišky Frýbové její 90ti letá maminka Marta Pospíšilová (pohřeb měla 16.1. v Železnici). Následující dny přišly do obce dvě zprávy o nehodách na vozovkách,

v Jičíně auto porazilo paní Zdeňku Košťákovou, rozenou Vránovou ze Studeňan, skončila v nemocnici, (později zemřela a měla poslední rozloučení v Jičíně 27.1.) a na silnici pod Kumburským Újezdem vedl pan Vágenknecht ze Stavu kolo a po střetu s autem zraněním na místě podlehl. 16.1. havaroval u Studeňan pan Jiří Máka z Radimi čp.64 a přišel o řidičský průkaz. 17.1. se v zasedací místnosti OÚ konala výroční schůze včelařů za účasti 16 členů a Sokolové zvali na ples. Byl vybírán poplatek za psy ve výši 40,-Kč, celkem jich je evidováno 41. Po srdečním kolapsu odvezli do nemocnice 23.1. pana Vlastimila Fibigera (domů se vrátil 29.1.). 24.1. se konal „U Jandů“ pěkný Sokolský ples s bohatou tombolou. 30.ledna si děti přinesly domů pololetní vysvědčení. Poslední den měsíce ledna začal foukat velice studený vítr a po několika slabých mrazech se už mohlo bruslit.

Z Wikipedie - události ve světě a v ČR

- 2. ledna – Josef Tošovský byl jmenován premiérem úřednické vlády
- 13. ledna – zemřela herečka Vlasta Fialová (*20.01.1928)
- 19. ledna – zemřel atlet Tomáš Jungwirth (*24.11.1942)
- 20. ledna – Václav Havel byl zvolen podruhé českým prezidentem
- 21. ledna – papež Jan Pavel II. poprvé navštívil Kubu

Pro OZ zpracoval Miroslav Říha

TUŽÍN - POPISNÁ ČÍSLA

ČÍSLO 45 – KRISTÝNA STEHLÍKOVÁ

Stavěno v druhé polovině 19. století, od roku 1885 byl majitelem roubeného stavení rod Sálových a roku 1929 ho koupil

Jaroslav Janeček z Prahy. Byl to vlastně první chalupář na Tužíně a majiteli je rod Janečků doposud. V současné době jeho pravnučka Kristýna. Stavení nebylo delší dobu obydleno, je opravováno a bude sloužit k rekreaci.

V příštím čísle popíšeme čísla 48, 49 a 50 – informace o nich rádi uvítáme:

- Miroslav Říha

tel. 607936444, email riha.mirek2@centrum.cz

- Václav Nidrlé ml.

tel. 603346410, email nidrlovi@wo.cz

ČÍSLO 46 – OLGA A ALOIS GERHARD KEWITZOVÍ

Nově postavené stavení na konci tužínského údolí, kolaudované v roce 1999, majiteli Olgou (1954) a Aloisem Gerhardem Kewitzovými(1953) z Německa. Zděné stavení je trvale obydleno.

ČÍSLO 47 – JIŘÍ A LIBUŠE ONDRÁČKOVÍ

Nově postavený penzion u rybníku Hlíza v letech 2001-2003. Majitel

Jiří Ondráček (1957) zde žije s Evou Hypšmanovou (1986) a jejich dcerou Evou Ondráčkovou (2011). Zděné stavení je trvale obydleno a slouží i k pronájmu.